

noget af det, jeg hører allermest, at anbragte og tidligere anbragte børn gerne vil være fri for.

Men jeg vil da utrolig gerne tage imod, hvis der f.eks. er frivillige, der ønsker at være kontaktpersoner, eller hvis en moster kan hjælpe et barn gennem en anbringelsessituation, for så ser jeg det da kun som noget positivt. Jeg tror bare, vi skal passe på med, at der ikke bliver påduttet de her børn flere kommunale personer, altså nogle fremmede mennesker, som de skal til at forholde sig til, oven på alle de fremmede mennesker, de allerede forholder sig til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For lige at afslutte denne diskussion om kontaktpersoner og kommunale personer: Er fru Charlotte Dyremose ikke enig med mig i, at man rent faktisk også i den sociale servicelovgivning har muligheden for at få en personlig rådgiver? Og det er sædvanligvis en kommunal person, hvorimod de erfaringer, vi har med kontaktpersonordningen, som faktisk er en succes rundt omkring i kommunerne, fortæller, at det ikke er folk, der er ansat i kommunen. Der er det meget forskelligt, hvad det er for nogle mennesker, der går ind og bliver barnets kontaktperson.

Således som jeg hører Socialdemokratiets forslag her og nu, er det et ønske om, at når kommunen står i en situation med et truet barn, skal kommunen simpelt hen være forpligtet til at sige til barnet: Hvis du har lyst til at få en voksen, du vil være sammen med, så har vi nogle penge, vi kan finansiere den pågældende voksne med, hvis det skulle være nødvendigt.

Det er kun det. Det er en udvikling af kontaktpersonordningen, som vi allerede kender den. Det har intet at gøre med den personlige rådgiver.

Kl. 19.25

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det kunne tyde på, at der ikke er helt enighed om, hvad det er, Socialdemokratiet har foreslået. Men jeg foreslår, at vi diskuterer det, når Socialdemokratiet foreslår et eller andet konkret. Så må vi jo forholde os til det. Jeg frygter bare, at man laver en eller anden løsning, hvor de unge mennesker får endnu en person, de skal forholde sig til, og at det bare vil komplicere sagerne.

Men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at der en person, som kan støtte den unge, som den unge rent faktisk har det rigtig

godt med, og som også er til stede for vedkommende, så er jeg da kun positiv over for, at vedkommende støtter det barn. Men nu synes jeg, det lyder, som om vi skal se, hvad det er, Socialdemokratiet rent faktisk har foreslået, for det er så åbenbart i hvert fald ikke gået så tydeligt igennem i medierne, at jeg har forstået det.

Anne Baastrup (SF):

For et par år siden gik § 71-tilsynet i gang med en del af sin arbejdsopgave, nemlig at forholde sig til spørgsmålet om tvangsfjernede børn. I den forbindelse fik § 71-tilsynet en lang række henvendelser fra forældre, fra plejefamilier, der påviste en lang række forskellige typer af problemer.

Nogle af de værste sager, vi så, var, når et forældrepar, en mor, flyttede fra en kommune til en anden, og den nye kommune så traf nogle fuldstændig nye beslutninger omkring det barn. Det gav anledning til, at § 71-tilsynet tog initiativer til en lang række høringer og beskæftigede sig på forskellig vis med spørgsmålet om tvangsfjernede børn.

Jeg oplever også, at det har betydet, at folk over for Socialudvalget og folketingspolitikkerne i øvrigt har fået sat fokus på det her område. Det er børn, som er alvorligt truede på deres fremtid. Det er de børn, som det her lovforslag handler om.

Vi havde fra SF's side forslaget til behandling sådan stort set for et år siden. Derfor skal jeg virkelig takke socialministeren for nu at have taget den her idé op om, at vi skal fastholde kontinuiteten i behandlingen af barnet, fastholde, at den kommune, der har truffet beslutningen om at anbringe barnet, har været igennem nogle meget svære overvejelser, før den har truffet en sådan beslutning.

Vi tror på i SF, at det også er den kommune, der i langt højere grad vil varetage barnets hensyn. Vi ved jo, at der er børn i 11-12-årsalderen, som har oplevet både 10, 11 og 12 skift i løbet af deres barndom. Det er ikke godt for barnet. Børn har brug for kontinuitet, børn har brug for få voksne, de skal forholde sig til. Derfor hilser vi med glæde, at det her lovforslag er blevet fremsat, og vi arbejder ihærdigt på, at det hurtigt vil blive til lov.

Vi har naturligvis lagt meget mærke til de høringsvar, der er kommet – hvem gør ikke det – hvor man nærmest, hvis man læser Kommunernes Landsforening og Socialchefforeningen og